

CHRONICLE

www.studentsummit.cz

17. ledna 2009

IV/XIV

JAK PROBĚHLO VYJEDNÁVÁNÍ NA TŘETÍM WORKSHOPU

CO VÍTE O MAURETÁNII?

ROZHOVORY S IRENOU KRASNICKOU A RADKEM ŠPICAREM

Vít Dostál,
koordinátor Modelu EU

Milé čtenářky, milí čtenáři,

pro ty z vás, kteří se účastníte letošního ročníku Modelu OSN a Modelu NATO, je tento workshop již čtvrtým v pořadí a jistě se již těšíte na blížící se závěrečnou konferenci. Seznámili jste se s tématy, kterými se vaše organizace, komise nebo rada zabývají, osvojili jste si rétorické a vyjadřovací dovednosti a orientujete se již v hlavních aspektech zahraniční politiky „svého“ státu. Nyní máte možnost začít pracovat na posledních nedostatcích a překonávat další výzvy, protože jen pokud budete kvalitně připraveni, si naplno užijete jednání na závěrečné konferenci.

Dnešním dnem se do pelotonu Pražského studentského summitu přidává Model Evropské unie. Vysokoškoláci, kteří se Modelu EU účastní, se budou potýkat s tématy, jimiž se zabývá reálná Rada Evropské unie. Rada z bývalých „ministřiň a ministrů“ Modelu EU již zakusila skutečné prostředí evropské diplomacie nebo bruselských institucí. Snad toho docílí i letošní účastníci a věřím, že simulované jednání Rady EU bude i pro ně zábavnou a poučnou cestou tímto směrem. Přejme jim úspěch v jejich jednáních, neboť i díky českému předsednictví teď víme, jak obtížné je řešit evropské problémy.

Milé čtenářky a milí čtenáři, dovolte mi, abych vám za celý Sekretariát Pražského studentského summitu popřál mnoho úspěchů ve studijním i osobním životě v roce 2009.

Vít Dostál

Hosté workshopu

Jan Mühlfeit,
Chairman
Europe Microsoft
Corporation

Michal Mejstřík,
ředitel Institutu
ekonomických studií FSV UK
a člen Národní ekonomické
rady vlády

Radek Špicar,
ředitel vnějších vztahů
společnosti Škoda Auto

Jan Bubeník,
zakladatel společnosti
Bubeník Partners

Vizitka diplomata

„Trojího musí řečník dbát: co říká, kde to říká a jak to říká.“

Marcus Tullius Cicero

Elegantní oblek, bezchybné společenské vystupování, příjemný vzhled, všeobecný rozhled, umění předvídat – to vše jsou věci, které dělají diplomata diplomatem. Nejpodstatnější věcí, která sice není poznat na první pohled, ale na ten druhý již ano, je projev – to, jak dokáže oslovit partnery i protivníky a v ideálním případě svým projevem a vystupováním ze svých protivníků partnery učinit.

Na minulém workshopu jsme se mohli přesvědčit, že nadšení delegátům rozhodně nechybí. Možná až moc. Neberte tedy tento text jako negaci, ale spíše jako radu od někoho, kdo za deset let působení na Modelu OSN, resp. PSS, vyslechl těchto projevů již stovky a na závěrečné konferenci je většinou také hodnotí. Plenární projevy na workshopech mají především

za úkol odbourání strachu z vystupování před velkým počtem posluchačů, tedy jakýsi trénink na slavnostní zahájení konference i přednášení stanovisek v jednotlivých orgánech. O tom, co jsou stanoviska, vás jistě poučili členové vašich předsednictev. Co všechno by měl však obsahovat projev, který si připravujete pro plenární zasedání? Při psaní projevu by měl autor, v ideálním případě všichni členové delegace, dbát těchto zásad: projev má být srozumitelný, přehledný a mít ustálenou logickou stavbu. Dodržování těchto zásad je více než důležité, pokud je na projev vymezen určitý čas a má se týkat daného tématu. V případě workshopů to jsou vybrané problémy mezinárodního dění, v případě projevu na konferenci to je postoj vaší delegace k několika bodům agendy, tedy priorit, které chcete při následujících jednáních zastávat.

Pokračování na straně 2

Pokračování ze strany 1

Vzhledem k omezenému času na projev není dobré jím plýtvat na dlouhá oslovení, nicméně bez něj se správný projev neobejde. Postačí tedy např.: „Vážené delegátky a delegáti, dámy a pánové.“ V úvodu by mělo také zaznít uvedení cíle projevu a tématu – diplomat musí být výstižný!

V samotném textu by se měla objevit fakta hodnotící skutečnost, která budou ukazovat politický záměr delegace či vyjádření k určitým skutečnostem či událostem. Kvantita zde však nikdy neznamená kvalitu, vždyť i ty nejpůsobivější projevy v historii lidstva vynikaly právě svým jasným sdělením a srozumitelností. Při přípravě se můžete mj. inspirovat oficiálními projevy vaší země v OSN. Jsou většinou k dispozici na webových stránkách jednotlivých delegací na www.un.int. Oslovení můžete také použít uprostřed textu projevu jako určitý předěl při přechodu k jinému tématu nebo za účelem upoutání pozornosti posluchačů. Je vhodné použít i tzv. řečnické otázky. Vyvarujte se dlouhých vět, krkolomných slovních spojení atd. Projev si přizpůsobte sami sobě, vašemu tempu

Zdroj: images.google.com

řeči a svým schopnostem – a až budete zkušení řečníci, můžete zkusit použít i taková populární slovní spojení, jako bilaterální a multilaterální jednání!

V závěru projevu by se mělo objevit jakési shrnutí projevu, jasný postoj delegace k problému, výzva k publiku apod. Poděkování posluchačům je samozřejmostí.

Nonverbální komunikace je také neméně důležitou složkou projevu – ten by neměl být monotónní a řečník by měl umět pracovat s hlasem, udržovat oční kontakt s posluchači a tím je zaujmout a „vtáhnout do projevu“. Více informací o rétorice a přípravě projevu naleznete např. zde: <http://joomla.slamow.com/content/blogcategory/19/61/>.

Jak jsme se mohli na třetím workshopu přesvědčit, ne všechny delegace respektovaly při psaní projevu oficiální politiku svého státu – a nemohu si odpustit poznámku, že ani země, které jsou spolu navzájem ve válečném stavu, by si ve veřejném projevu na diplomatické půdě nedovolily znevažovat utrpení civilního obyvatelstva a obzvláště ne dětí. Obzvláště tristní je, pokud se tohoto dopustí zástupce vyspělé západní demokratické země.

Prioritou vystupování diplomata a přednášení projevu je vždy dodržování politiky svého státu – protože diplomat je v první linii na „diplomatickém bojišti“ a faux-pas není to, za co by vás váš nejvyšší představitel pochválil. Přednes projevu je samozřejmě možné přizpůsobit odlišnostem a specifikům jednotlivých národů – u tzv. „komických“ států lze tolerovat jakýsi exhibicionismus, který však nikdy nesmí překročit určité meze. Éra Nikity Chruščova a zouvání obuvi v OSN je totiž již dávno za námi, dámy a pánové!

*Daniela Zrucká,
generální tajemnice Modelu OSN*

S ředitelkou Diplomatické akademie Irenou Krasnickou o diplomacii, indickém smyslu pro humor i českém předsednictví EU

Irena Krasnická vystudovala polonistiku, pracovala jako ředitelka tiskového odboru Ministerstva zahraničních věcí ČR (MZV) a jako generální konzulka v Bombaji. V současné době působí jako ředitelka Diplomatické akademie MZV ČR.

Mohla byste prozradit čtenářům, kteří nebyli na vaší dopolední přednášce, jak se člověk může stát kariérním diplomatem a co takové povolání obnáší?

Úplně na samotný začátek musím říct, že je třeba umět dva cizí jazyky na úrovni C1 a mít magisterské vzdělání. Pokud ani jeden ze dvou jazyků není angličtina, tak by ji uchazeč měl ovládat alespoň na úrovni B2. Neomezujeme jakákoliv studia, protože se domníváme, že moderní diplomacie potřebuje lidi poměrně flexibilní a je úplně jedno, jakou školu vystudovali. Podstatné je, aby během své praxe uměli získávat nové poznatky, rychle je zpracovat a pochopit. Důležité samozřejmě je, zda mají zájem o zahraniční politiku, zda dovedou chápat souvislosti, rychle se orientují,

a zda jsou zároveň dostatečně metodičtí, aby dokázali pracovat s informacemi, ale i zařídit spoustu věcí. Dobrý diplomat v sobě musí spojit dvě protikladné osobnosti – musí být dobrým úředníkem a zároveň

zajímavou osobností, která dovede své kolegy okouzlit. Jak krásně říkal Tomáš Garrigue Masaryk – získejte lidi pro sebe, pak je získáte pro svou věc.

Co konkrétně přivedlo k diplomacii vás?

Vystudovala jsem polonistiku, celý život jsem se věnovala literatuře a překladům, pracovala jsem v nakladatelství Odeon. Potom jsem dostala nabídku řídit české centrum ve Varšavě, což bylo velice zajímavé – podařilo se nám nastartovat zájem Poláků o českou kulturu. Po návratu zpátky mi bylo nabídnuto, abych pracovala na MZV, a já nastoupila na odbor subsaharské Afriky, což byl zpočátku velký šok, ale rychle mě to začalo bavit. Později ministerstvo potřebovalo někoho do tiskového odboru. U mimoevropské politiky jsem už zůstala – odjela jsem jako generální konzulka do Bombaje. Díky této zkušenosti mám pocit, že mohu problémy dnešního světa nahlížet mnohem víc globálně.

Pokračování na straně 3

Pokračování ze strany 2

Máte dva syny. Ráda bych se zeptala, jak lze tak časově náročné povolání jako je diplomacie skloubit s osobním životem?

Jako každé povolání – je to problém. U diplomacie je navíc problém v tom, že věčné cestování a změna místa bydliště je náročné zejména pro děti. Ony sice získají spoustu věcí – znalost jazyků, pohybují se ve světě bez problémů atd. – ale mají potom problém se zakořeněním. Je to povolání opravdu náročné na manželský a rodinný život. Klade vysoké nároky na partnera i na děti. Manželka jednoho českého politika na některé návštěvě prohlásila – vy, diplomaté, jste vlastně taková luxusní bezdomovci. Na to je třeba být připravený.

Jak jste se při svém působení v Indii vyrovnávala s tím, že pracujete s lidmi, jejichž kulturní zvyklosti se často liší od zvyklostí evropských?

Pokud na něco vzpomínám s největší láskou, tak jsou to moji indičtí kolegové z konzulátu. Všichni letos zapomněli na mé narozeniny, ale oni ne – ani dva roky po mém odjezdu. Člověk musí vědět, že Indové vám hned neřeknou, že nevědí, nebo že ne. Mají své specifické vlastnosti stejně, jako je mají Češi. Příjemně mě překvapilo, že mají smysl pro humor, který je velmi podobný tomu českému. Navíc jsou velmi pracovití. Možná pracují pomaleji, což je ale dáno přírodními podmínkami, ale jsou velmi cílevědomí. Jejich kultura je nám bližší, než bychom si mysleli. Dopředu jsem se teoreticky na příjezd do Indie nepřipravovala, protože jsem chtěla přijet s otevřenou myslí. Bylo to nejlepší, co jsem mohla udělat. Jediné, co jsem dopředu přečetla, byla Rámájana, bez které nelze pochopit, co je pro Indy (alespoň hinduisty) důležité. Po příjezdu jsem začala číst romány určené indickému publiku – na tom poznáte spoustu věcí, jelikož spisovatelé hovoří ke své komunitě o problémech, které opravdu existují. Mám jednu větu, která je velmi užitečná při styku s jakoukoliv cizí kulturou: nikdy nekritizujte věci, které nekritizují lidé v té zemi. Pokud si umíte

získat lidi, oni se vám otevřou, a sami si postesknou na to, co je trápí. Musíte se snažit zahodit brýle své kultury a uvědomit si, že chyby společnosti vidí nejlépe ten člověk, který v dané kultuře žije.

Do Indie jste přijela v roce 2002 – tedy krátce po nepokojích v západoindickém Gudžarátu, kdy se mezi muslimy a hinduisty rozmýchala velká vlna násilností. Jak jste vnímala soužití těchto dvou náboženských entit? Mělo to nějaký vliv na vaši práci?

My jsme se pochopitelně vyhýbali kontaktům s vládou v Gudžarátu, který je ale jinak významným státem. Přesto jsem tam jezdila a díky tomu jsem získala velmi přesnou představu o tom, jaká situace v tomto státu je. Musím ještě dodat, že Indie má svobodný tisk, takže i v Gudžarátu se o těchto událostech psalo často kriticky, protože vláda tomu mohla alespoň částečně zabránit. Pokud státní mašinérie pogromistům přímo nepomáhala, pak jim rozhodně nebránila. Na druhé straně – v roce 2003 došlo k útokům v Bombaji, které měly vyvolat násilí, jaké propuklo po podobných útocích v roce 1993. Místo toho se obyvatelé Bombaje bez ohledu na náboženskou nebo kastovní příslušnost sjednotili, stáli fronty na darování krve, a i extrémistické náboženské organizace tyto útoky odsoudily. Stejně se Bombaj postavila k teroristickým útokům z listopadu tohoto roku.

Je možné, že po listopadových událostech dojde k ochlazení vztahů mezi Indií a Pákistánem, které se v poslední době začaly díky mírovým jednáním postupně zlepšovat?

Když jsem byla v Indii, snažila jsem se dostat k různým komunitám, sociálním vrstvám atd. a prakticky všichni mi říkali – my nemáme problém s Pákistánci, vždyť jsou to naši bratři, my máme problém s Pákistánem a jeho politickými předáky, kterým nedůvěřujeme. Společnost chce mír, lidé se chtějí navštěvovat. Tyto události mírová jednání ovlivní tehdy, pokud se to někomu bude hodit. V první řadě si myslím, že tito atentáčníci se snažili získat sympatie dalších extremistických muslimských organizací všude po světě.

Za dveřmi je české předsednictví Evropské unii (rozhovor se uskutečnil 20. prosince 2008, pozn. red.). Můžete nám prozradit, jak se na takovou událost Diplomatická akademie připravovala?

Diplomatická akademie měla hodně práce. Vyškolili jsme tři skupiny budoucích diplomatů, z čehož jednu vyložene předsednictví mezinárodním organizacím. Dalším aspektem byly specifické jazykové kurzy zaměřené na to, jak předsedat pracovním skupinám. Organizovali jsme stáže pro naše kolegy z neunijních zemí, aby se mohli přijet podívat do Bruselu. Úředníci jsou na výkon předsednictví v zásadě připraveni, myslím si, že by nás nemělo potkat něco nemilého – samozřejmě z toho, co můžeme naplánovat. Pochopitelně to, co nemůžeme naplánovat, nás potkat může – neštěstí nechodí po horách, ale po lidech, a i když chodí po horách (jako třeba zemětřesení), tak to stejně dopadne na nás. Věřím ale v určitou flexibilitu, kterou Češi ostatně tradičně mají. Samozřejmě tisk pase vždy po skandálech, což není příliš šťastné, šťastný není ani přístup francouzského tisku v současné době. Takže nevím, jaký bude mediální obraz předsednictví, ale reálná situace by neměla být špatná.

Co byste na závěr vzkázala budoucím diplomatům z řad studentů na Pražském studentském summitu?

Oni si někdy myslí, že když se teď rozmyslí a budou něco studovat, dovede je to k diplomacii. Pro diplomacii je samozřejmě důležité, aby se zajímali o zahraniční politiku. Ale zejména musí mít otevřenou mysl a umět využít všeho, co kdy v životě dělali. A to je na diplomacii to krásné. Všechno, co jste kdy dělali v dětství, co jste se kdy naučili, viděli – všechno můžete využít k tomu, abyste si v zahraničí našli přátele nebo někoho zaujali. Důležitý je způsob uvažování, schopnost si něco občas odepřít, mít nějaké priority. Pokud budete chtít a pokud budete mít otevřené oči, můžete poznat mnohem víc, než při jakémkoliv jiném povolání.

-tj-

Důležité termíny Pražského studentského summitu

5. workshop – 14. února 2009

Konference – 6. – 9. března 2009

Mauretánie v kostce

Zdroj: us.il.yimg.com

Mauretánie (nebo také Mauritánie) se rozkládá na severozápadě afrického kontinentu a kromě úrodného pásu při pobřeží Atlantiku ji tvoří poušť Sahara.

V roce 1905 se stala francouzským protektorátem, roku 1920 byla prohlášena francouzskou kolonií a v roce 1958 získala plnou nezávislost. V posledních letech zmítají zemí opakovaně vojenské převraty, které destabilizují politický a ekonomický vývoj státu. Nedávný vojenský puč odsoudila Africká unie, stejně jako EU a USA, které vyhrožují pozastavením dodávek finanční pomoci do této země.

Mezi hlavní zdroje příjmů místní ekonomiky patří rybolov, těžba železné rudy a od minulého roku také těžba ropy. V roce 1999 Mauretánie navázala diplomatické styky s Izraelem, v oblasti boje proti terorismu spolupracuje se Spojenými státy a v posledních letech navíc vzbuzuje pozornost Evropské unie pro svou funkci přestupní stanice nelegálních imigrantů. Ale úspěšná a trvalá demokratizace by z tohoto státu

mohla učinit politický maják arabského světa.

Mauretánská delegace má na PSS v plánu zvýšit obecné povědomí o její zemi a tím také vyvolat všeobecnou diskuzi o úloze afrických států v jednadvacátém století. Hlavní prioritou je pro nás vyřešení bezpečnostních problémů uvnitř státu.

Kristýna Lišková, delegátka Mauretánie v GA

Zdroj: SXC

Také byste rádi napsali o svém státu? Neváhejte!

Napište redakci na chronicle@amo.cz do 22. ledna 2009.

Ty nejlepší příspěvky budou otištěny.

Radek Špicar o Modelu OSN před deseti lety a PSS dnes...

Radek Špicar je absolventem Univerzity Karlovy a University of Cambridge. Je bývalým náměstkem místopředsedy vlády pro ekonomiku Martina Jajana. V současné době pracuje jako ředitel vnějších vztahů ve společnosti Škoda Auto, působí také jako přednášející na Institutu ekonomických studií FSV UK a Diplomatičké akademii Ministerstva zahraničních věcí ČR. Věnuje se především ekonomické diplomacii, evropské integraci a přínosům think-tanků a NGOs.

Utajené zdroje nám prozradily, že dnes nepřicházíte s Pražským studentským summitem, respektive Modelem OSN,

Pokračování na straně 5

Pokračování ze strany 4

na který PSS navazuje, do kontaktu poprvé. Kdy se tak stalo poprvé? Můžete srovnat Model „tehdy a nyní“?

To můžu potvrdit, zúčastnil jsem se. Už si ale přesně nevzpomenu, kdy to bylo. Účastnil jsem se v roli profesionálního poradce na žádost Antonína Berdycha (tehdejší generální tajemník Pražského modelu OSN, dnes ředitel Kabinetu místopředsedy vlády pro evropské záležitosti Alexandra Vondry, pozn. red.). Bylo to v hotelu Praha a tenkrát to v porovnání s dneškem bylo provázené velkým nadšením, ale menší organizací a profesionální. Zatímco nadšení přetrvalo dodnes, míra profesionality se zvedla několikanásobně, což je vidět na webu, newsletterech, průběhu workshopů apod. Jednoduše řečeno, celé se to několikanásobně rozrostlo.

Vzpomínáte si na nějaký konkrétní prožitek nebo pocit, který jste si tenkrát odnesl?

No, už je to přes deset let. Po pravdě už netuším. Když to ale trochu zobecním: já jsem studoval politologii na Filosofické fakultě UK a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK. Jako vysokoškoláci jsme tenkrát radili studentům ze středních škol, jaká stanoviska by jejich státy asi měly zaujmout.

Sledoval jste Model i v dalších letech?

V tomto ohledu si myslím, že je ještě velký prostor pro zlepšení. Ve vzpomínaných letech byl Model záležitostí v podstatě jen pro „vyvolené“. Dnes už je Summit v povědomí vysokoškoláků i středoškoláků. Teď by měl přijít na řadu outfit do mediální roviny. Určitě se ale velký kus práce povedl i v tomto ohledu.

Řada vašich studentů již některým z Modelů určitě prošla. Dá se to na nich nějak poznat, jsou jednoduše řečeno „jiní“?

Řekl bych, že se to nedá paušalizovat. Že by ti lidé měli nějakou specifickou kvalitu. Nicméně tito studenti patří mezi aktivnější, mají většinou svůj názor, který se nebojí prezentovat, a jsou obecně připravenější. Vše, co dělá člověk navíc, se pak nějakým způsobem odrazí.

Setkal jste se s podobnými akcemi i v zahraničí?

Sice ne aktivně, ale setkal. A to jak během studia v Anglii, tak i během studia v USA. V těchto zemích mají podobné simulace velmi dlouhou tradici. Zajímavé je srovnání PSS a těchto tradičních modelů v zahraničí na počátku 90. let a dnes. Zatímco tehdy byl ten rozdíl skutečně propastný, dnes jsme je

minimálně dotáhli. Myslím, že se skutečně podařilo dostat tuto akci na srovnatelnou úroveň, co se organizace týče. Dnes už vám účast na tomto projektu pomůže i při žádosti o zahraniční studijní pobyty, povědomí o jeho konání už tedy na akademické půdě hranice České republiky přesáhla.

Jakou roli podle vás při posuzování žádostí účast na Summitu hraje?

I když třeba neznají konkrétně PSS, mohou si to ověřit na internetu. Koncept těchto akcí je jim známý, vědí tedy, co jste absolvovali. Rozhodně vám to přičítou k dobru, což může být při konečném sčítání rozhodující. Na západě mají již dnes zkušenosti z podobných akcí větší váhu než testy či pohovory.

Na poslední otázku z mé strany jste již v podstatě odpověděl. Co byste delegátům a delegátkám vzkázal ještě kromě toho?

Vzkázal bych, aby se podobných projektů účastnili i nadále. Ať už jen proto, že je to baví, nebo z čistě pragmatických důvodů, aby si mohli účast napsat do svého CV. Zkušenosti zde získané každý z nich jednou v životě využije, ať už vědomě či nevědomě.

-dj-

Vyjednávání na 100 %

Musím říct, že jsem si nikdy nemyslel, že summit ministrů zemědělství EU může být zábava. Několik postarších mužů vyjednává o podstatných věcech, vláda ukazuje, jak schopná je země uspořádat tuto akci, radnice si mne ruce ze zvýšení prestiže města a venku protestují demonstranti – proti globalizaci, proti kapitalismu a proti mnoha dalším věcem, kvůli kterým stojí za to stát venku v mrazu. Prostě nuda a šedí. Dopolední interaktivní hra o vyjednávání (*jeden z volitelných diplomatických seminářů, pozn. red.*), které jsem se zúčastnil na minulém workshopu, mě ovšem dokonale vyvedla z omylu.

„Představte si, že se blíží summit ministrů zemědělství EU,“ řekl Václav Nekvapil, ředitel Asociace pro komunikaci ve veřejném sektoru (AKVS), jež celou akci připravil, a dodal: „a vy jste jednou ze zainteresovaných stran.“

A tak jsem se najednou stal místopředsedou velké opoziční strany, který přijíždí do provinčního města, ve kterém se má summit konat, aby dohlédl na průběh

celé této akce. Na malém papírku jsem měl stejně jako všichni ostatní zúčastnění vypsané několik bodů, jež charakterizují mou pozici a mé názory. Sesedli jsme se do skupinek podle naší nově získané politické příslušnosti, zvolili si mluvčího a Úřad vlády, místní radnice, místní opozice i reprezentanti demonstrantů byli připraveni k jednání. Zpočátku vše šlo celkem dobře, radnice byla ochotna ustoupit požadavkům demonstrantů a opozice s vládou také pro jednu našla společnou řeč. Pak ovšem přišel zvrat, a to v podobě Jakuba Eberleho a Václava Kopeckého jako nových představitelů radikálních levicových

demonstrantů. O této skupině se od začátku vědělo a byla zde jistá obava z jejího zapojení. Radikálové vyhrožovali násilím a úspěšně tak rozbili všechny (tak pracně) dojednané výsledky. Hned byl konec starým dohodám, opozice se pustila do vlády i do místní radnice, demonstranti navýšili své podmínky a dokonce došlo k tajuplným kuloárním jednáním (na chodbě za doslova zavřenými dveřmi) a na závěr se uskutečnila tisková konference, kde některé neočekávané skutečnosti byly vyneseny na veřejnost.

Byl jsem docela překvapen, jak dramatické může být jednání jen o samotné realizaci summitu, možná je dobře, že jen simulované, neboť kdyby na povrch vpluly všechny tajemné machinace, které jsem alespoň já s chutí prováděl v drobných kuloárních nárazkách, byl by skandál jistě na světě. Prosím, víc takových summitů a her do budoucna!

Matouš Hruška,
delegát Velké Británie, GA

Model OSN

Doha Development Agenda

Čtvrtá Konference ministrů členských zemí Světové obchodní organizace (WTO), která proběhla v roce 2001 v katarském městě Dohá, se ukázala jako klíčová pro rozvoj a budoucnost Světové obchodní organizace. Zde zahájena jednání o tzv. „Rozvojové agendě z Dohá“ (Doha Development Agenda, resp. DDA) znamenala na poli mezinárodního obchodu významný krok kupředu. Ten může v důsledku znamenat významné zmenšení světové chudoby a plnohodnotné zapojení rozvojových zemí do mezinárodního obchodu.

Mezi hlavní oblasti, které se v rámci DDA projednávají, patří liberalizace obchodu se službami, reforma agrárního sektoru, liberalizace obchodu s nezemědělskými výrobky (tzv. NAMA), pravidla mnohostranného obchodu (především otázka subvencí a cel), či prvky „Dohody o obchodních aspektech

práv k duševnímu vlastnictví“ (tzv. TRIPS). Součástí jednání jsou i tzv. „implementační otázky“, tedy úpravy některých stávajících dohod WTO.

Nutno podotknout, že do dnešního dne nebyla celá problematika DDA uzavřena. Na poslední Konferenci ministrů, která proběhla v létě 2008 ve švýcarské Ženevě, chybělo dojednat několik zbývajících bodů, což se nakonec nepodařilo. Při úvahách o jednání, která v rámci DDA probíhají, si je třeba uvědomit, že každý z členských států WTO více či méně sleduje své vlastní zájmy. Celkově se pak státy dají rozdělit na dva tábory: rozvinuté země, tedy především USA a členské státy EU, a země rozvojové, kam řadíme Čínu, Indii a prakticky všechny africké státy.

Při vyjednávání o DDA je třeba udělat kompromisy na obou stranách. Je jasné, že v rámci liberalizace obchodu budou rozvinuté státy prosazovat co nejmenší otevře-

ní vlastních trhů (především agrární sféra) a naopak snadný přístup na trhy rozvojových zemí. Ty se budou snažit vyjednat přístup na rozvinuté trhy, investice do vlastní infrastruktury a podobně. Jedná se jen o velice zjednodušený popis, ve skutečnosti se ta nejobtížnější jednání vedou ohledně velikosti cel, subvencí a dalších faktorů, pro ilustraci situace však poslouží.

Uzavření DDA je přitom pro světový obchod klíčovou záležitostí. Mezinárodní obchod, který by završená DDA významně stimulovala, je jedním z nejlepších způsobů, jak mohou rozvinuté země pomoci těm rozvojovým. Rozvojová pomoc, tak jak probíhá dnes, se skládá především z finanční pomoci rozvojovým zemím. Je to sice způsob víceméně funkční, rozhodně však ne nejlepší.

*Petr Švec,
místopředseda WTO*

RADA BEZPEČNOSTI (SC)

- **Organizační informace;**
- **krátká prezentace o současných konfliktech ve světě;**
- **přednáška odborníka na politickou geografii Michaela Romancova na téma Arktida;**
- **jednání delegátů.**

Na třetím, předvánočním, přípravném setkání měli delegáti v Radě bezpečnosti plné ruce práce. Poté, co se seznámili organizačními informacemi, na ně čekala přednáška o mezinárodním právu, jehož úskalími je společně provedli předseda Rady pro lidská práva Jiří Bejček a místopředseda SC René Cienfiala.

Následovalo jednání, na jehož začátku si velvyslanci odhlasovali pozastavení projednávaného bodu agendy Súdán – Darfúr, aby se mohli věnovat další palčivé otázce, a to humanitární krizi v Zimbabwe. Krát-

ilustrační foto

ce po zahájení požádala Rada bezpečnosti o odborný posudek k problematice šířící se cholery na zimbabwském území Světovou zdravotnickou organizaci, avšak vypracování stanoviska nebylo z časových důvodů možné.

Na doporučení předsednictva delegáti požádali o přizvání zástupce Zimbabwe, po jehož příchodu se strhla bouřlivá debata. „Do té doby, než dojde k dohodě s opozicí,

není možné řešit humanitární krizi, protože to zimbabwská vláda neumožňuje. Pokud prezident Mugabe nezmění svou politiku nebo neodstoupí, nemůže být situace vyřešena,“ obhajovala postoj Francouzské republiky její velvyslankyně.

Na čtvrtém workshopu se Rada bezpečnosti bude zabývat současnými ohnisky napětí ve světě, mezi nimi například zmíněným konfliktem v súdánském Darfúru či sporným územím Kašmíru. Dále přivítáme hosta z Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd UK Michaela Romancova, který delegáty zasvětil do stále aktuálnější problematiky týkající se strategického území Arktidy. Samozřejmě nebude chybět jednání o bodu agendy, na kterém se velvyslanci dohodnou v rámci internetové diskuse – s největší pravděpodobností jím bude napjatá situace v palestinském pásmu Gazy.

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ (GA)

- **Jednání v regionálních výborech: neformální brunch a kuloární jednání nad bodem agendy a nadcházející konferencí;**
- **plenární zasedání: aktuální situace v Gaze;**
- **plenární zasedání: společná přednáška k bodu agendy trestní odpovědnost příslušníků mírových misí a civilních zaměstnanců OSN;**
- **plenární zasedání: diskuze k tématu dle Jednacího řádu.**

Třetí workshop se ve Valném shromáždění nesl v duchu projednávání tématu donucovacích opatření a jejich hospodářských dopadů. Po přednášce Tomáše Vilíma v plénu následovaly aktuality ze světa i Spojených národů jako takových. Valné shromáždění si tak s Dominikem Jandlem „prosvištělo“ konferenci o změnách klimatu a nástupci Kjótského protokolu v polské Poznani, odsouzení hlavního viníka genocidy ve Rwandě, pokračující a nekončící konflikt v soudánském Dárfúru a možnou změnu politiky USA po nástupu Baracka Obamy do Bílého domu.

Ani my jsme se nemohli obejít bez sváteční atmosféry vzhledem k blížícím se svátkům vánočním, a proto s delegáty v moderované diskusi hovořili zástupci čtyř typických představitelů Vánoc ve světě. V hlasování pak delegáti odložili svou „delegátskou“

identitu a většina z nich se vyslovila pro Ježíška jako nejlepšího zástupce Vánoc.

V regionálních výborech pak delegáti pokračovali diskuzí o hospodářských dopadech donucovacích opatření, Americko-pacifický region navštívil host, Antonín Berdych, který s delegáty hovořil o otázce embargu uvalených na Kubu. V následné diskusi byl nejvíce slyšet hlas zástupce USA a Brazílie, pozadu nezůstala Panama či Austrálie.

Ani v ostatních regionech nezháleli, v africkém např. došlo na debatu o přetrvávajících problémech z dob kolonialismu a v ní se mezi výraznější delegáty zařadili zástupci Somálska, Zimbabwe, JAR nebo Keni. V evropském regionu došlo i na předávání dáreků. V diskusi o donucovacích opatřeních aktivně vystupoval především zástupce Velké Británie, ale také Chorvatska, Belgie, Portugalska, Ukrajiny a na závěr se zapojila i delegátka Rumunska.

Na dnešním workshopu se bude GA věnovat problematice trestní odpovědnosti příslušníků mírových misí a civilních zaměstnanců OSN.

RADA PRO LIDSKÁ PRÁVA (HRC)

- **Úvod, zhodnocení zpráv a stanovisek;**
- **prohloubení znalostí o druhém bodu agendy, problematice migrace;**
- **univerzální periodická revize – Barma (Myanmar):**
 - a) předsednictvo HRC zastupuje zájmy myanmarské vlády v tzv. interaktivním dialogu;**
 - b) HRC přijímá závěrečnou rezoluci o dodržování lidských práv v Barmě.**

Všeobjímající vánoční atmosféra zapůsobila také na předsednictvo Rady pro lidská práva, které se rozhodlo připravit třetí workshop v uvolněném duchu. Splnilo

delegátům jejich přání a více než hodinu tak v HRC probíhalo jednání na téma mimosoudních poprav, ve kterém byla překvapivě nalezena shoda mezi zástupci států Evropské unie, USA i Číny spočívající v nutnosti prevence. Na návrh Nizozemska a Slovinska byl dokonce v kuloárech předjednáván určitý dokument, který může být vhodným základem pro jednání na konferenci. Poté byli delegáti formou prezentace zasvěceni do úvodu problematiky druhého bodu agendy migrace.

Nebyla by to HRC, kdyby neměla na Vánoce něco speciálního. Během přestávky proběhla takzvaná Degustace dle regionů, kdy zástupci jednotlivých zemí přinesli

kulinářské speciality z jejich domoviny. Tak jsme si mohli pochutnat na výborném íránském rýžovém nákypu, slovenských pirohách, mexickém salátu a spoustě dalších lahůdek. Snad jen kobylinky a červi chyběli.

V poslední části přípravného setkání jsme shlédli film s názvem „Barma: Utajená válka“, kde se delegáti mohli seznámit s lidsko-právní situací v této jedné z posledních opravdových vojenských diktatur. Následovala plodná diskuze s Janem Lískou z organizace Člověk v tísni, který se na Barmu specializuje, a zodpověděl mnohé dotazy snaživých delegátů HRC.

HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ RADA (ECOSOC)

- Okénko současné finanční krize;
- aktuality;
- přednáška na téma věda a technologie pro rozvoj;
- prezentace stanovisek a diskuze.

I když se třetí přípravné setkání na půdě Hospodářské a sociální rady neslo v duchu předvánoční atmosféry, nebyla nouze o nové poznatky a zajímavosti. Prvním bodem programu byla prezentace informací o aktuálním dění z jednotlivých členských států, která vždy slouží k rozšíření obzorů dalších delegátů. Následovala krátká diskuze na téma současné ekonomické krize, k tomuto tématu se opět vrátíme na čtvrtém workshopu. Hlavním bodem programu byl třetí bod navrhované agendy – Postavení

žen a dívek v muslimských zemích. Na půdě rady jsme přivítali Cyrila Bumbálka, analytika Asociace pro mezinárodní otázky, který delegátům velmi srozumitelně objasnil projednávanou problematiku. Lze bez nadsázky říci, že delegáti byli mnohými zjištěními překvapeni a dozvěděli se mno-

ho informací, se kterými se dříve nesetkali. Říká se, že jedna fotografie řekne více, než tisíc slov, proto byla dalším bodem programu prezentace fotografií z vlastní sbírky místopředsedkyně Katky Palové, která vyprávěla o své návštěvě několika muslimských zemí a o svých zkušenostech. Zaměřila se především na praxi fungující v zemích, které navštívila, a vyprávěla osobní dojmy z pohledu ženy pohybující se na ulicích v těchto oblastech. Nejdelší část programu byla věnována diskusi na toto téma.

Delegáti byli velmi dobře připraveni a k potěšení předsednictva kladli zajímavé dotazy. Celkově byl minulý workshop velmi přínosný a předsednictvo doufá, že i pro přítomné delegáty.

KOMISE PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ (CSD)

- Argumentace;
- Jednací řád;
- přednáška k tématu humanitární a rozvojové pomoci;
- diskuze delegátů k agendě.

Předvánoční workshop jsme zahájili seznámením delegátů a delegátek s dokumenty, které může Komise přijímat – rezoluce a deklarace a s principy jejich vytváření. Zbývající část programu proběhla již zcela ve znamení tématu změn klimatu. Prezentaci na toto téma připravil dlouholetý odborný poradce modelové komise Miroslav Havránek, výzkumník Centra pro

ilustrační foto

otázky životního prostředí při Univerzitě Karlově. Po jeho přednášce s ním delegáti ještě dlouze diskutovali o dopadech změn klimatu na jejich státy a o již učiněných

protiopatřeních. Poté následovala prezentace samotných stanovisek. Na závěr našeho setkání jsme se věnovali i Jednacímu řádu a nelehkým situacím, do kterých se mohou delegáti na konferenci dostat.

Během workshopu bylo pro delegáty a delegátky připraveno několik drobných vánočních překvapení – ať již v podobě vánoční rezoluce či závěrečného vánočního přání.

Rádi bychom poděkovali všem delegátům, kteří se i přes blížící se vánoční svátky dostavili v relativně hojném počtu.

SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE (WHO)

- Host – lékaři bez hranic;
- uprchlíci – přednáška k bodu agendy;
- diskuze k bodu agendy;
- Jednací řád.

Třetí workshop ve WHO byl vzhledem k předvánočnímu času trochu komornější.

Na jeho začátku byli delegáti podrobněji seznámeni s problematikou antikoncepce,

kterou zahrnuje druhý bod agendy. Než přistoupili k samotnému jednání, měli možnost zeptat se na doplňující informace a poté jim byl zopakován Jednací řád. Je na místě pochválit delegáty, že se zodpovědně připravili a poradili si se základním testem i ve ztížených podmínkách.

Většina programu však byla zaměřena na aktivitu samotných studentů. Tentokrát opravdu již diskutovali dle pravidel. Dis-

kuzi jsme začali jako obvykle přednášením stanovisek, avšak jednotliví mluvčí již museli být řádně zapsáni do pořadí řečníků. Většinu času zabrala veřejná rozprava, proto se vynasnažíme, aby příště zástupci států prokonzultovali názory více neformálně.

Vzhledem k vánoční atmosféře si studenti nakonec ještě vyměnili drobné dárky.

SVĚTOVÁ OBCHODNÍ ORGANIZACE (WTO)

- Stanoviska delegátů k liberalizaci obchodu se službami;
- diskuze o liberalizaci obchodu se službami;
- přednáška o mezinárodním právu.

Na třetím workshopu se ministři jednotlivých členských zemí věnovali otázce liberalizace zemědělství. Tuto problematiku otevřela místopředsedkyně Kateřina Pljaskovová prezentací, ve které ministrům představila důvody pro liberalizaci zemědělství a úskalí, která je při ní třeba překonat. Následovala velmi kvalitní debata, kde si sami delegáti vyzkoušeli, jak náročné je u tak zdnalivě jednoduchého tématu dospět k jakékoli shodě.

Druhou část workshopu otevřel místopředseda Petr Švec prezentací na téma „dispute settlement“, tedy postup urovnávání

sporů v rámci WTO. Tato problematika se sice našich ministrů přímo nedotýká, přesto je dobré o ní mít alespoň základní povědomí. Po prezentaci byla opět otevřena debata o liberalizaci zemědělství, při které se delegáti ukázali v tom nejlepší světě a mile nás překvapili svými rozsáhlými znalostmi a suverénním vystupováním.

I přesto, že studenti nedospěli k žádným konkrétním řešením, byla pro ně debata o tomto bodu agendy velkým přínosem. Díky ní měli možnost získat přehled o tom, jak náročná jsou jednání v reálné WTO, a jak těžké je dosáhnout dohody, která uspokojí všechny členské státy.

Road map to Gaza

Zdroj: globalsecurity.org

Na cestě k mezníku, který by učinil těžku za šesti desítkami let izraelsko-arabského konfliktu a uskutečnil tak sen několika generací Palestinců o samostatném palestinském státu v hranicích z roku 1967, měly být na počátku roku 2009 Izrael a palestinská vláda prezidenta Mahmúda Abbáse. To byla ještě před rokem vize odcházejícího amerického prezidenta George Bushe, který v americkém Annapolisu učinil více než ambiciózní pokus vzkřísit zamrzlý blízkovýchodní mírový proces. Mír je však na začátku roku 2009 mnohem nedosažitelnější než kdykoliv předtím.

Radikální hnutí Hamás, jehož ozbrojenci ovládají od června 2007 přelidněné pásmo

Gazy, je společným nepřítelem prezidenta Abbáse i izraelského premiéra Ehuda Olmerta, který po svém únorovém odchodu z funkce skončí s největší pravděpodobností před soudem a možná i ve vězeňské cele. Přesto se nezdá být rozhodně vojenské řešení dlouhodobě udržitelnou cestou. Hamás nevyjde z konfrontace s izraelskou armádou jako vítěz. Izraelcům se zřejmě podaří vyřadit vojenské kapacity Hamásu, minimalizovat raketové útoky na jižní Izrael a možná i pomoci umírněnému prozápadnímu Fatahu k tomu, aby se znovu chopil vlády nad Gazou. Nenávist a touha po pomstě mezi Palestinci, kteří zaznamenali kromě pětiset bojovníků Hamásu také čtyři stovky obětí z řad žen, dětí a starců, však potrvá léta. To je pro Hamás a jeho podporovatele zřejmě důležitější nežli krátkodobé zisky a vítězství na straně Izraelců.

Příklad libanonského šíitského Hizballáhu je více než varující. Ten z konfrontace s Izraelem v létě 2006 nevyšel jako vítěz. Přesto je dva roky poté silnější než kdykoli předtím, s výhledem triumfu očekává letošní parlamentní volby. Vůdce Hizballáhu Hassan Nasrallah patří spolu se syrským Bašárem al-Asadem a íránským prezidentem Mahmúdem Ahmadínežadem mezi nejpopulárnější politiky Blízkého východu.

Přes více než ostrá slova na adresu Jeruzaléma, která se ozývají z Teheránu, si právě íránský režim může nejvíce libovat. Stejně jako v létě 2006, kdy se Teherán před vypuknutím libanonského konfliktu díky svému více než kontroverznímu

jadernému programu dostal do ohníka pozornosti mezinárodního společenství a stal se klíčovou otázkou blízkovýchodní politiky USA a EU. Podle expertů by měl Írán do konce roku získat dodatek štěpného materiálu ke konstrukci jaderné zbraně, a proto by byl opět prvořadým tématem. Nebýt však událostí v Gaze. Jde dva roky po Libanonu o náhodu? Nebo zapracovala diplomacie Teheránu, jehož je Hamás, stejně tak jako libanonský Hizballáh klíčovým spojencem?

Cyrl Bumbálek,
analytik AMO

Zdroj: populistamerica.com

The 60th anniversary

Introduction: NATO is celebrating its 60th birthday. From an individual perspective it might be getting close to retirement age, but in fact it is full of youthful energy. Here are some pictures illustrating interesting people and events in the history of the Alliance.

1) American Secretary of State Dean Acheson signing the North Atlantic Treaty (on April 4, 1949 in Washington, D.C.). To his right we can see President Harry S. Truman.

2) NATO's first secretary general, General Hastings Lionel Ismay, 1st Baron Ismay, who took office in 1952.

3) General Dwight D. Eisenhower becomes NATO's first Supreme Allied Commander, Europe (SACEUR) in December 1951.

4) President Charles de Gaulle withdraws France from NATO military structures in 1966, but France still remains a member country.

5) In 1974, Greek nationalists in Cyprus (supported by Athens) launched a coup against its President, Archbishop Makarios III. This led to a Turkish invasion and conquest of Northern Cyprus. The island has been divided since.

7) In 1999, Czech Republic, Hungary and Poland join NATO as the first countries of the former Eastern bloc (if we do not count East Germany, which did so via the reunification with West Germany).

6) In 1989, the Berlin Wall goes down. With the Soviet bloc soon to be shattered to pieces, NATO has to redefine its main purpose.

8) September 11 attacks lead to Article 5 being enacted for the first time in history.

9) Jaap de Hoop Scheffer, current Secretary General, takes office in 2004.

Model EU

Model Evropské unie se představuje

Dnes startuje třetí ročník Modelu Evropské unie a seznam mezinárodních organizací, které představuje Pražský studentský summit, je tím kompletní. Modelu EU se účastní vysokoškolští studenti, aby jako ministryně a ministři „sedmadvacítky“ hledali řešení unijních problémů. Kromě samotné simulace jednání čeká na účastníky také řada zajímavých hostů a diskuzí s nimi.

Ministryně a ministři se setkávají v rámci Rady Evropské unie, která je spolu s Evropskou radou, Evropským parlamentem a Evropskou komisí jednou z klíčových institucí EU. V minulých letech se na Modelu Evropské unie hovořilo například o postoji Evropské unie k Rusku, o geneticky modifikovaných potravinách nebo o jednotném trhu pro náhradní díly do automobilů. Podobně široké spektrum témat čeká i letošní účastníky projektu. Hned dnes si ve cvičném vyjednávání vyzkouší, zda Evropská unie dokáže najít společné

stanovisko k současné situaci na Blízkém východě.

Ke kvalitní přípravě napomáhají i panelové diskuze, které se zabývají tématy projednávanými v rámci simulace. Dnes bude diskuze věnována biopalivům, zatímco na posledním předsummitovém setkání bude debata zaměřena na budoucnost vztahů Evropská unie a Spojených států a účastnit se jí budou zajímaví zahraniční hosté. V rámci nedělní části únorového workshopu proběhne trénink soft-skills v oblasti vyjednávání, který připraví zkušení profesionálové z berlínské společnosti Planpolitik, a jež by měl ministryním a ministrům napomoci při hledání kompromisů a prosazování zájmů „svých“ zemí.

V minulých ročnících dokázali modeloví šéfové diplomacií věrně napodobit své skutečné kolegyně a kolegy. Přejme účastníkům třetího Modelu Evropské unie, ať se jim to podaří i letos!

Výběrové řízení 2009: Nová evropská sedmadvacítka

Rok s rokem se sešel a z došlých přihlášek bylo třeba vybrat ty, jejichž autoři se u příležitosti Pražského studentského summitu stanou evropskými ministryněmi a ministry a zasednou v simulované Radě Evropské unie.

Letošní ročník s sebou přinesl několik zásadních změn – především byly výrazně upraveny podmínky přijímacího řízení. Zájemci o projekt dostali za úkol vžít se do role státu, který zvolili jako svou první preferenci, a v prostoru omezeném dva tisíce znaky shrnout priority „svého“ státu na evropské půdě v době českého předsednictví v první polovině roku 2009.

Kromě zjednodušení vstupního úkolu své jistě sehrála i masivní kampaň v podobě plakátů, přímých mailů, „dobrého slova“

našich bývalých (a doufáme, že spokojených) delegátů, a také lákavá nabídka pro úspěšné účastníky – exkurze do Evropského parlamentu. Setkali jsme se s takovým zájmem, že v „den D“ ani nestačila kapacita registrační emailové schránky.

Obtížného úkolu vybrat ty nejlepší se pak tradičně chopila odborná porota, složená z analytiků a spolupracovníků AMO. Hodnotila se zejména samotná volba a způsob prezentace priorit, faktická správnost textu, originalita a styl textu. Příspěvky mohly získat maximálně 40 bodů, své skóre si zájemci mohli vylepšit až o 5 dalších bodů za předchozí zkušenosti s projekty týkající se Evropské unie.

Z celkového počtu 111 přihlášených tak do finále postoupila sedmadvacítka tvořená jak nováčky, tak zkušenými harcovníky předchozích Modelů. Přejeme jim, aby i oni potvrdili každoročně se zvyšující úroveň delegátů Modelu EU a zejména svou účast na projektu (si) maximálně (vy)užili!

Příklad priorit z úspěšné přihlášky

Pro představu jsme se rozhodli v několika vydáních časopisu Chronicle otisknout texty priorit žádaných států z úspěšných přihlášek. Mezi nejlepšími se objevili i text Dagmar Zdražilové, která popsala cíle Irské republiky na období českého předsednictví.

Hlavním problémem Irska ve vztahu k EU je v současnosti odmítnutí Lisabonské smlouvy z 12. června tohoto roku. Předem předesíláme, že Irsko je připraveno a ochotno vyjednávat. Odmítáme vícerychlostní Evropu, neboť si myslíme, že toto není řešení na současnou krizi v EU, ani na odmítnutí referenda. Stejně tak nesouhlasíme s ukvapeným pořádáním dalšího referenda, neboť jako vláda těšící se legitimitě, kterou jsme nabyli od voličů, respektujeme jejich vůli – NE znamená NE, a to se nezmění minimálně do voleb do EP roku 2009. Nicméně si nemyslíme, že naše odmítnutí musí znamenat další období „eurosclerózy“. Jsme nakloněni myšlence opt-outů,

zejména co se týče zachování vlastního daňového systému, výjimek v některých trestněprávních záležitostech a samozřejmě v otázce vojenské neutrality (což ovšem neznamená, že nebudeme vysílat naše ozbrojené síly do mírových misí, uznáme-li tento krok za správný a bude-li tomu veřejné mínění nakloněno).

V první polovině roku 2009 se budeme také velmi aktivně podílet na plánu řešení finanční krize. Domníváme se, že EU by v těchto věcech měla mít jednotný postoj, avšak v otázce zajištění vkladů podporujeme nezávislá rozhodnutí jednotlivých

národních parlamentů. Důležité bude zajistit stabilitu eura a koherentní politiku Evropské centrální banky. Podporujeme však liberální obchod a jsme důrazně proti jakýmkoliv socialisticko-protektionistickým opatřením. Též investice do vědy a výzkumu se nesmí snížit, neboť vytvoření znalostní ekonomiky je naším dlouhodobým cílem a mělo by to být i cílem EU.

Co se týče rozšiřování EU, nebudeme ve vstupu bránit Chorvatsku ani Turecku, ovšem za podmínky, že obě země budou rigorózně dodržovat přístupové smlouvy (Turecko musí vyřešit zejména situaci na Kypru a demokratizaci uvnitř země).

Dále pak chceme pokračovat v cílech Lisabonské strategie, upevnit euro-atlantické partnerství (zejména s novým americkým prezidentem), řešit energetickou bezpečnost EU a americký zájem o vojenské základy na území EU.

*Dagmar Zdražilová,
ministryně zahraničí Irska*

Z minulých ročníků Modelu EU

Fotogalerie

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by the North
Atlantic Treaty Organization

Generální partner
Modelu EU

Hlavní partner
Modelu EU

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

Univerzitní partner

Partner jednání

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databází ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Michaela Baginová, tel.: 721 711 293; zástupkyně šéfredaktorky: Tereza Jermanová, tel.: 775 281 971; e-mail: chronicle@amo.cz; anglická sekce: Jan Libíček; odborná spolupráce: Lucie Bednářová (lb), Hana Bojďová, Cyril Bumbálek, Vít Dostál, Zuzana Fialová, Dominik Jandl (dj), Ivana Jemelková, Tereza Jermanová (tj), Petr Švec, Daniela Zrucká; technická spolupráce: Michaela Petrová; fotografie: Zuzana Fialová, Petr Gottfried.